

ТРИ МАЙКИ.

(продължение отъ книжка III).

II. Майка на пиянецъ.

трашна зимна нощъ.

На вѣнъ бурята виеше, сѣ-
кашъ слѣдъ тая вечеръ нищо
живо нѣма да осѣмне. Студтъ ярко скърцаше —
цѣлата земя да замръзи. Никой не смѣеше на вѣнъ
да излѣзе. Всѣки подъ дебели покривки се гушеше.

Една майка само бдѣше сама, седнала край
широкото огнище, гдѣто горѣше голѣмъ пжнъ. Тя
чакаше своя синъ.

И когато бурята зави, прозорецътъ лудо за-
тропа, тя уплашена стана, отвори вратата, ала пакъ
така безпокойна, съ въздишка се връщаше край
огнището.

Синътъ ѝ го още нѣмаше.

При-зори тя чу дрезгавъ гласъ.

— Ей, мале! отвори! . . .

Старата жена леко скочи и кръчна дебелината
къмъ врата.

Той влѣзе пиянъ съ голъ ножъ въ ржка . . .

— Ти пакъ си се напилъ! — съ болка на
сърдцето издума тя.

— Мълчи, дърти дяволе!

— Всѣка вечеръ пиянъ идишъ, сине мили!
Омръзна ми вече!

— Ахъ ти, дърти дяволе! — Извика той,
грабна старата си майка, изхвърли я на вѣнъ и
заклучи вратата.